

**PREZES
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI
I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA W BYDGOSZCZY

ul. Długa 47, 85-034 Bydgoszcz
tel. (52) 345-56-44, fax (52) 345-56-17
E-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dnia 1 czerwca 2015r.

Znak sprawy: RBG-61-40/13/AS

DECYZJA nr RBG – 9/2015

I. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2015r., poz. 184 j.t.) oraz stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 tej ustawy a także na podstawie art. 104 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, j.t. z późn. zm.) – po przeprowadzeniu postępowania w sprawie podejrzenia stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów przez **redcoon Polska Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszczy**

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania redcoon Polska Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszczy polegające na naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej oraz pełnej informacji poprzez niezamieszczenie w Regulaminie sklepu internetowego www.redcoon.pl informacji o warunkach świadczenia usług drogą elektroniczną, tj. wymagań niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca – wbrew dyspozycji art. 8 ust. 3 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 18 lipca 2002r. *o świadczeniu usług drogą elektroniczną* (Dz. U. z 2013, poz. 1422, j.t.),

co stanowi naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie konkurencji i konsumentów*

i stwierdza się zaniechanie jej stosowania z dniem 6 listopada 2013r.

II. Na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. z 2015r., poz. 184 j.t.) oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, j.t.) w związku z art. 83 ustawy *o ochronie konkurencji i konsumentów* oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy

– działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów –

obciąża się redcoon Polska Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w Bydgoszczy kosztami opisanego w pkt I sentencji niniejszej decyzji postępowania w sprawie stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów w kwocie **28,90 zł (słownie: dwadzieścia osiem złotych 90/100)** oraz zobowiązuje się Spółkę do ich zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **w terminie 14 dni** od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (**dalej: Prezes UOKiK lub organ ochrony konsumentów**) postanowieniem Nr RBG-262/2013 z dnia 14 października 2013r. – wszczął z urzędu postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez **redcoon Polska Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bydgoszczy (dalej: redcoon lub Spółka)** praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów polegających na:

1. stosowaniu w **Regulaminie sklepu internetowego www.redcoon.pl** postanowienia umownego o treści: *Wygląd dostarczanego towaru może nieznacznie odbiegać od zdjęcia umieszczonego na stronie internetowej Sklepu, co dotyczy w szczególności koloru produktów. Sprzedający nie odpowiada za różnice w wyglądzie, które wynikają z subiektywnego postrzegania zdjęć prezentowanych na stronie www.redcoon.pl, bądź są skutkiem indywidualnych ustawień parametrów kart graficznych i monitorów Klientów,*

które może wprowadzać konsumentów w błąd co do przysługujących im praw z mocy art. 8 w zw. z art. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 141, poz. 1176 z późn. zm.) w zakresie możliwości dochodzenia roszczeń z tytułu niezgodności towaru z umową, które to działanie może również wyczerpywać znamiona nieuczciwej praktyki rynkowej zdefiniowanej w art. 5 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 pkt 4 w związku z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 23 sierpnia 2007r. o przeciwdziałaniu nieuczciwym praktykom rynkowym (Dz. U. Nr 171, poz. 1206),

co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 3 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie konkurencji i konsumentów;*

2. naruszaniu obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej oraz pełnej informacji poprzez niezamieszczenie w **Regulaminie sklepu internetowego www.redcoon.pl** informacji o warunkach świadczenia usług elektronicznych, tj. wymagań niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca – wbrew dyspozycji art. 8 ust. 3 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 18 lipca 2002r. *o świadczeniu usług drogą elektroniczną* (Dz. U. Nr 144, poz. 1204 z późn. zm.),

co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie konkurencji i konsumentów;*

W zakresie zarzutu z pkt 1. powyżej, Prezes UOKiK dnia 22 grudnia 2014r. wydał decyzję częściową nr RBG-43/2014, w której nałożył na Spółkę obowiązek wykonania złożonego przez redcoon zobowiązania, a także przedłożenia w terminie 60 dni od uprawomocnienia się tej decyzji informacji o stopniu jego realizacji.

Do rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie pozostała kwestia zarzutu wskazanego w pkt 2. postanowienia o wszczęciu postępowania nr RBG-262/2013, w którym zarzucono

Spółce naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej oraz pełnej informacji poprzez niezamieszczenie w *Regulaminie sklepu internetowego www.redcoon.pl* (**dalej: Regulamin**) informacji o warunkach świadczenia usług elektronicznych, tj. wymagań niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca – wbrew dyspozycji art. 8 ust. 3 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 18 lipca 2002r. *o świadczeniu usług drogą elektroniczną*, co może stanowić naruszenie art. 24 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. *o ochronie konkurencji i konsumentów*.

Wskazać należy, iż w toku niniejszego postępowania Prezes UOKiK pismem z dnia 15 października 2013r. wezwał Spółkę do ustosunkowania się do przedstawionych zarzutów. W piśmie z dnia 5 listopada 2013r. redcoon poinformowała m.in., że informacja o niezbędnych wymaganiach do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym posługuje się redcoon została dodana do Regulaminu.

Następnie w piśmie z dnia 7 marca 2014r. Spółka wskazała, iż uznaje postawione jej w postanowieniu nr RBG-262/2013 zarzuty za zasadne oraz złożyła wniosek o wydanie decyzji zobowiązującej, w związku z którym wzorzec umowy (Regulamin) stosowany w obrocie z konsumentami zostałyby zmieniony przez zamieszczenie w Regulaminie postanowienia o treści: *W celu prawidłowej obsługi strony www.redcoon.pl oraz skorzystania z usług Sprzedającego, system teleinformatyczny Klienta powinien spełniać co najmniej następujące parametry: aktualna wersja przeglądarki (wspierane przeglądarki: Internet Explorer w wersji 6.0 lub nowszej, Mozilla Firefox, Chrome, Opera, Safari – tylko aktualne wersje przeglądarek ze stron producentów dla systemu Windows) z włączoną obsługą JavaScript i Cookies,, minimalna rozdzielczość ekranu 1024x768 pikseli.*

W piśmie z dnia 10 lipca 2014r. i z 8 sierpnia 2014r. Spółka doprecyzowała zobowiązanie i wskazała, że zobowiązuje się do aneksowania wszystkich umów zawartych z konsumentami na gruncie wzorca w zakresie uzupełnienia stosownej informacji w regulaminie.

Następnie, pismem z dnia 17 marca 2015r. skierowano do Spółki zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego oraz o możliwości przeglądania akt i wypowiedzenia się w sprawie zebranego materiału dowodowego.

Z kolei, w piśmie z dnia 17 marca 2015r. (data wpływu: 19.03.2015r.) redcoon złożyła wniosek o modyfikację zobowiązania, które miałyby ostatecznie polegać na zamieszczeniu tej samej treści zobowiązania na stronie głównej sklepu internetowego prowadzonego pod adresem <http://redcoon.pl>, zamiast wcześniej proponowanego wysyłania do konsumentów wiadomości e-mail.

Korzystając z prawa do złożenia końcowego oświadczenia w sprawie, Spółka w piśmie z dnia 8 kwietnia 2015r. podtrzymała dotychczasowe stanowisko i wniosła o wydanie decyzji zobowiązującej co do rozpatrywanego zarzutu.

Prezes UOKiK ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie zebranych w toku postępowania dokumentów Prezes UOKiK ustalił, iż redcoon Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy jest spółką prawa handlowego wpisaną do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000312543, prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Bydgoszczy XIII Wydział Gospodarczy KRS. Zgodnie z wpisem, przedmiotem działalności Spółki jest m.in. sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet. Spółka prowadzi sklep internetowy redcoon.pl od

21 kwietnia 2008r., w którym oferuje konsumentom m. in. sprzęt RTV i AGD, komputery i akcesoria, telefony, aparaty fotograficzne i kamery, konsole i zabawki.

W związku z prowadzoną działalnością Spółka stosuje Regulamin sklepu internetowego redcoon Polska Sp. z o.o. Kontrolowany przez Prezesa UOKiK Regulamin 04/2013 obowiązywał w okresie od 2 kwietnia 2013r. do 5 listopada 2013r. Na gruncie obowiązującego w tym okresie Regulaminu, umowy sprzedaży ze Spółką, za pośrednictwem sklepu internetowego, zawarło (...) konsumentów.

Prezes UOKiK skontrolował w/w regulamin pod kątem zamieszczenia tam wszystkich wymaganych prawem informacji oraz występowania ewentualnych naruszeń mogących godzić w interesy konsumentów. Wyniki tej kontroli wykazały m.in., iż Spółka nie zamieściła w regulaminie wymagań niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym posługuje się usługodawca – wbrew dyspozycji art. 8 ust. 3 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 18 lipca 2002r. *o świadczeniu usług drogą elektroniczną*.

Prezes UOKiK ustalił ponadto, iż w piśmie z dnia 7 marca 2014r. Spółka na wstępie wskazała, iż **uznaje za zasadne postawione jej zarzuty (vide: k. 61v.)**.

Następnie, na podstawie pisma Spółki z dnia 7 marca 2014r., Prezes UOKiK ustalił, iż redcoon zaniechała praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w pkt I sentencji decyzji z dniem 6 listopada 2013r.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy, Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Interes publiczny

Prezes UOKiK, zgodnie z art. 1 ust. 1 *ustawą o ochronie konkurencji i konsumentów (dalej: uokik)*, podejmuje się ochrony interesów konsumentów wyłącznie w interesie publicznym, tzn. wtedy, gdy daną praktyką przedsiębiorcy może być dotknięty każdy konsument w analogicznych okolicznościach.¹ Warunkiem koniecznym do uruchomienia instrumentów określonych w tej ustawie jest zatem zaistnienie takiego stanu faktycznego, w którym działania przedsiębiorców naruszają jej przepisy i jednocześnie stanowią zagrożenie dla interesu publicznego, bądź też naruszają ten interes.

Niniejsze postępowanie dotyczy podejrzenia stosowania przez redcoon praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów będących klientami sklepu internetowego prowadzonego przez Spółkę, jak i tych potencjalnych, którzy chcieliby zawrzeć umowę pożyczki ze Spółką.

Oznacza to *de facto*, że przedmiotowe praktyki mogłyby dotyczyć nieokreślonego z góry kręgu adresatów, a zatem mogły naruszać zbiorowy interes konsumentów. Uznać wobec tego należy, iż niniejsze postępowanie prowadzone było w interesie publicznym.

Przesłanki stwierdzenia praktyki z art. 24 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów

Punktem wyjścia do rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest ustalenie, czy działania redcoon noszą znamiona praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

---

¹ Por. wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 stycznia 2009r., sygn. akt: XVII Ama 26/08.

Przepis art. 24 ust. 1 *uokik* stanowi, iż *zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów*. Natomiast art. 24 ust. 2 *uokik* określa, iż *przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji*.

Oceny, czy w danym przypadku mamy do czynienia z praktyką określoną w wyżej przywołanym przepisie, możemy dokonać na podstawie ustalenia łącznego spełnienia trzech przesłanek, którymi są:

- **działania przedsiębiorcy,**
- **naruszenie zbiorowego interesu konsumentów,**
- **bezprawność tych działań.**

Przedsiębiorca

Przepisy art. 4 pkt 1 *uokik* w zw. z art. 4 ust. 1 *ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2013r., poz. 672, j.t. z późn. zm.) definiują przedsiębiorcę jako osobę fizyczną, osobę prawną i jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonującą we własnym imieniu działalność gospodarczą – czyli zgodnie z art. 2 *ustawy o swobodzie działalności gospodarczej* zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową a także zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły – a także mającą charakter zarobkowy.

Redcoon Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy, będąc spółką prawa handlowego (osobą prawną) wpisaną do Rejestru Przedsiębiorców KRS pod numerem KRS 0000312543, wykonuje działalność handlową i usługową, m.in. z zakresu sprzedaży wysyłkowej, która ma charakter zorganizowany, ciągły i zarobkowy.

Wobec powyższego należy uznać, iż redcoon spełnia przesłanki, jakich wyżej powołane ustawy wymagają do uznania jej za przedsiębiorcę. W konsekwencji działania Spółki mogą być poddane ocenie w toku postępowania przed Prezesem UOKiK.

Naruszenie zbiorowych interesów konsumentów

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów sformułowała definicję negatywną pojęcia zbiorowego interesu konsumentów, stwierdzając w art. 24 ust. 3 *uokik*, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. W świetle art. 1 ust. 1 *uokik* należy przyjąć, że ze zbiorowymi interesami konsumentów mamy do czynienia wówczas, gdy działania przedsiębiorcy są powszechne i mogą dotknąć każdego potencjalnego konsumenta będącego kontrahentem przedsiębiorcy. Przedmiotem ochrony nie są zatem interesy indywidualnego konsumenta lub grupy indywidualnych konsumentów, ale wszystkich – aktualnych lub potencjalnych klientów – traktowanych jako grupa uczestników rynku zasługująca na szczególną ochronę (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 10 lipca 2008r., sygn. akt: VI ACA 306/08)².

Stanowisko to potwierdzone zostało również w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który w uzasadnieniu wyroku z dnia 12 września 2003 r. stwierdził, iż: *nie jest zasadne uznawanie,*

---

² D. Miąsik [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa (...)*, op. cit., s. 962;

że postępowanie z tytułu naruszenia ustawy antymonopolowej można wszczynać tylko wtedy, gdy zagrożone są interesy wielu odbiorców, a nie jest to możliwe w sytuacji, gdy pokrzywdzonym jest tylko jeden konsument. Wydawane orzeczenie ma bowiem wymiar znacznie szerszy, pełni także funkcję prewencyjną, służy bowiem ochronie także nieograniczonej liczby potencjalnych konsumentów.³

W ocenie Prezesa UOKiK, praktyki zarzucane redcoon mogły zatem dotyczyć wszystkich potencjalnych klientów Spółki, którzy chcieliby zawrzeć umowę kupna – sprzedaży poprzez sklep internetowy. Zatem stroną umowy zawieranej przez Spółkę mogli być zarówno wszyscy aktualni, jak i wszyscy przyszli, potencjalni klienci zamierzający dokonać zakupów. Oznacza to *de facto*, że przedmiotowe praktyki mogłyby dotyczyć nieokreślonego z góry kręgu adresatów, a zatem naruszać zbiorowe interesy konsumentów.

Na poparcie powyższego należy przytoczyć pogląd, jaki zaprezentował Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w wyroku z 13 stycznia 2009r., zgodnie z którym *jeżeli potencjalną daną praktyką przedsiębiorcy może być dotknięty każdy konsument w analogicznych okolicznościach, to ma miejsce naruszenie zbiorowych interesów (sygn. akt: XVII Ama 26/08)*. Tak więc, w rozpatrywanym stanie faktycznym, działania Spółki nie dotyczyły interesów poszczególnych osób, których sprawy mają charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, lecz wpływały niekorzystnie na interesy potencjalnie nieokreślonego kręgu konsumentów, których sytuacja jest identyczna i wspólna dla całej, licznej grupy ewentualnych kontrahentów przedsiębiorcy.

Jak wyżej wykazano, Prezes UOKiK, mający na celu ochronę zbiorowego interesu konsumentów, jest zobligowany do podjęcia stosownych działań w przypadku choćby potencjalnego zagrożenia interesu nieograniczonego kręgu osób, które ma miejsce w niniejszej sprawie.

Bezprawność działania przedsiębiorcy.

Pojęcie bezprawności nie jest pojęciem prawnie zdefiniowanym. Należy zatem przyjąć, zgodnie z jego literalnym brzmieniem, że „działanie bezprawne” to zachowanie sprzeczne z nakazem lub zakazem zawartym w ustawie, rozporządzeniu wydanym na podstawie i dla wykonania ustawy, umową międzynarodową mającą bezpośrednie zastosowanie w stosunkach wewnętrznych oraz z zasadami współżycia społecznego. Bezprawność jest czynnikiem o charakterze obiektywnym, tj. niezależnym od wystąpienia szkody, czy też zamiaru po stronie przedsiębiorcy dopuszczającego się działań bezprawnych. Bezprawność jest taką cechą działania, która polega na jego sprzeczności z normami prawa lub zasadami współżycia społecznego, bez względu na winę, a nawet świadomość sprawy. Dla ustalenia bezprawności działania wystarczy, że określone zachowanie koliduje z przepisami prawa⁴.

W świetle przepisu art. 24 ust. 2 pkt 2 uokik przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy, w szczególności **naruszanie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji**. Zachowanie takie godzi zatem w prawo konsumenta do informacji, które stanowi podstawę umożliwiającą konsumentowi właściwą ocenę przez niego sytuacji, a także jest warunkiem swobodnego podjęcia decyzji.

---

³ sygn. akt: I CKN 504/01;

⁴ por. *Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz*, pod red. J. Szwaji, CH Beck, Warszawa 2000, s. 117-118;

Obowiązek udzielenia konsumentom pełnej informacji jest najczęściej naruszana postacią obowiązku informacyjnego. Praktyka z art. 24 ust. 2 pkt 2 uokik przybierająca postać naruszenia obowiązku podania konsumentom pełnej informacji polega na niepodaniu wszystkich tych informacji, których przekazanie konsumentom jest obowiązkowe (*vide*: wyrok SOKiK XVII Ama 121/05).⁵ Przedsiębiorca może dopuścić się omawianej praktyki w tej formie (niepodanie pełnej informacji lub niepodanie jej w ogóle) tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim pominięte te informacje, które musi podać konsumentom.⁶ Posiadanie bowiem tych informacji jest niezbędne konsumentowi do podjęcia prawidłowej, czyli świadomej i zarazem efektywnej decyzji rynkowej, a ich brak wpływa negatywnie lub wyłącza możliwość podjęcia przemyślanej i suwerennej decyzji rynkowej.⁷

Takim obowiązkiem przedsiębiorcy jest m.in. określenie w regulaminie świadczenia usług drogą elektroniczną minimalnych parametrów (niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym, którym sam się posługuje), jakie musi posiadać sprzęt komputerowy konsumenta, aby bez problemów mógł on dokonać zamówienia (art. 8 ust. 3 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 18 lipca 2002r. *o świadczeniu usług drogą elektroniczną* – **dalej: *uśude***). Zatem konsument, zapoznając się z regulaminem, powinien uzyskać informację, jakie parametry techniczne powinien spełniać jego komputer, by bez przeszkód mógł „poruszać się” po tej stronie internetowej oraz dokonywać zakupów. Przedsiębiorca powinien zatem przykładowo wskazać, jaki system operacyjny powinien posiadać komputer użytkownika, preferowaną przeglądarkę internetową obsługującą szyfrowane połączenia (w celach zabezpieczenia transakcji), która prawidłowo obsłuży stronę internetową przedsiębiorcy, oraz inne informacje, jeśli wymagane będzie instalowanie wtyczek (plików) np. Adobe Flash Player lub innych dodatkowych wtyczek lub aplikacji, a także rozdzielczości, dla jakiej jest zoptymalizowana strona internetowa. Brak takich informacji uniemożliwia konsumentowi dostosowanie oprogramowania do optymalnej możliwości wyświetlania informacji na stronie, zgodnie z założeniem przedsiębiorcy.

W doktrynie wskazuje się, iż usługodawca może także, w celu zadośćuczynienia temu obowiązkowi, odesłać usługobiorcę za pomocą linku do informacji o zagrożeniach dla bezpieczeństwa oraz o specjalistycznym oprogramowaniu instalowanym na jego komputerze.⁸ Zważywszy na fakt, iż Prezes UOKiK istnienia takiego zapisu w kontrolowanym regulaminie przedsiębiorcy nie ustalił, należy uznać, iż przedsiębiorca tym samym dopuścił się naruszenia ww. przepisów prawa.

Szeroko ujęty obowiązek informacyjny jest jednym z filarów ochronnego reżimu umowy zawieranej na odległość.⁹ Katalog obowiązków informacyjnych leżących po stronie przedsiębiorcy jest zatem bardzo rozbudowany na etapie przed zawarciem umowy z konsumentem.

Z powyższego wynika, iż wolą ustawodawcy ustanowiony został katalog obowiązków przedsiębiorcy wobec konsumentów korzystających z jego usług. Podkreślając rangę tych zapisów nadano im formę obowiązków ustawowych. Przyjąć zatem należy, iż nieuczynienie zadość ww. obowiązkom ustawowym godzi w interes konsumentów, który ustawodawca uznał za istotny i podlegający ochronie prawnej.

---

⁵ D. Miąsik [w:] T. Skoczny (red.), *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2009, s. 973;

⁶ Ibidem, s. 973;

⁷ *vide*: decyzja Prezesa UOKiK z dnia 6 marca 2006r. nr RGD- 5/2006.

⁸ Łukasz Wroński, *Ochrona praw konsumentów w handlu elektronicznym*, Warszawa 2005, s.12.

⁹ Ewa Łętowska, *Ochrona niektórych praw konsumentów. Komentarz*, Warszawa 2001, s.57.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że wszystkie przesłanki z art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zostały spełnione, co oznacza, iż redcoon dopuściła się stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Jednakże, zgodnie z dyspozycją art. 27 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nie wydaje się decyzji o uznaniu praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów i nakazującej zaniechanie jej stosowania, jeżeli przedsiębiorca zaprzestał zabronionych działań, o których mowa w art. 24 *uokik*. Redcoon wraz z pismem z dnia 5 listopada 2013r. nadesłała poprawiony regulamin, zawierający wymagane przepisami treści odnośnie wymagań niezbędnych do współpracy z systemem teleinformatycznym. W piśmie z dnia 7 marca 2014r. Spółka poinformowała, iż zaniechanie nastąpiło w pierwszym tygodniu listopada 2013r. Następnie w piśmie z dnia 10 lipca 2014r. Spółka wskazała, iż badany regulamin (4/2013) obowiązywał w okresie od 02.04.2013r. do 05.11.2013r. (vide: k. 99). W związku z tym Prezes UOKiK przyjął za datę zaniechania praktyki dzień **6 listopada 2013r.**

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt I sentencji decyzji.

Uznanie przez Prezesa UOKiK za niecelowe nałożenie obowiązku wykonania przedłożonego zobowiązania w zakresie zarzutu z pkt I sentencji decyzji

Odnośnie zarzutu, o którym mowa w pkt I sentencji przedmiotowej decyzji Prezes UOKiK uznał za niecelowe nałożenie obowiązku wykonania przedłożonych przez Spółkę zobowiązań w stosownym zakresie.

W ocenie Prezesa UOKiK, wydanie decyzji zobowiązującej musi służyć realizacji głównego celu działania organu ochrony konsumentów, jakim jest ochrona interesu publicznego. W tym kontekście, odnośnie zarzutu, o którym mowa w przedmiotowym zakresie, przyjęcie zobowiązania Spółki i wydanie decyzji zobowiązującej nie spełniałoby swojej funkcji. Mianowicie, w przypadku, gdy zarzucana przedsiębiorcy praktyka dotyczyła niedopełnienia obowiązku informacyjnego wobec konsumentów, a następnie informacja ta pojawiła się w Regulaminie, w ocenie Prezesa UOKiK, nie ma możliwości usunięcia skutków takiego zaniechania. Informacje takie są bowiem konsumentowi niezbędne na etapie przed zawarciem umowy choćby w tym celu, aby bez przeszkód miał możliwość zapoznania się z ofertą przedsiębiorcy i w następstwie zapoznania się z tą ofertą ewentualnie podjął decyzję co do skorzystania z niej.

Ponadto zauważyć należy, iż przepis art. 28 *uokik* nie nakłada na Prezesa UOKiK obowiązku wydania decyzji zobowiązującej. Wydanie tej decyzji jest zatem fakultatywne.¹⁰ Decyzje zobowiązujące są bowiem wydawane w ramach uznania administracyjnego. Na przyjęcie takiej konstrukcji wskazuje zawarte w przepisie art. 28 *uokik* sformułowanie, że Prezes UOKiK „może wydać”, a nie jak w pozostałych przypadkach „wydaje” decyzję. Konsekwencją odwołania się do uznania administracyjnego jest to, że Prezes UOKiK nie jest zobowiązany do wydania decyzji zobowiązującej, nawet jeśli przedsiębiorca podejmie ze swej strony wszelkie niezbędne kroki zmierzające do tego.¹¹

---

¹⁰ C. Banasiński, E. Piontek (red.) *Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz.*, Lexis Nexis, Warszawa 2009r., s.482;

¹¹ *Ibidem*, s.46;

Powyższe stanowisko znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 25 maja 2009r., który orzekł, że *Prezes UOKiK nie jest zobligowany do zastosowania art. 28 uokik, a oparcie rozstrzygnięcia na tym przepisie jest uprawnieniem, a nie obowiązkiem, przy czym nie jest on związany wnioskiem o wydanie decyzji zobowiązującej* (sygn. akt: XVII Ama 98/09).

Ponadto, zgodnie z art. 104 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (dalej: *kpa*), który w postępowaniu przed Prezesem UOKiK znajduje zastosowanie na mocy art. 83 *uokik*, organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji (art. 104 § 2 *kpa*). Dopuszczalność wydania decyzji częściowej wiąże się zatem z charakterem przedmiotu postępowania, który może być w tym sensie podzielny, że możliwe będzie rozstrzyganie kolejno co do istoty o kilku elementach składających się na całe uprawnienie lub obowiązek.¹² Zgodnie z zasadą prawdy materialnej decyzja częściowa może być wydana wówczas, gdy część sprawy została dostatecznie wyjaśniona i jest tego rodzaju, że może być przedmiotem odrębnego rozstrzygnięcia.¹³ Sprawa w zakresie zarzutu określonego w pkt I.1 postanowienia o wszczęciu postępowania nr RBG-262/2013 została już rozstrzygnięta decyzją RBG-43/2014 z 22 grudnia 2014 r. Natomiast zarzut z pkt I.2 w/w postanowienia rozstrzygnięto w niniejszej decyzji.

Ad II. Koszty postępowania

Stosownie do art. 77 ust. 1 *uokik* jeżeli w wyniku postępowania Prezes UOKiK stwierdził naruszenie przepisów ww. ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 *uokik* Prezes UOKiK rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie, co zostało uczynione.

Prezes UOKiK postanowieniem nr 262/2013 z dnia 14 października 2013r. wszczął postępowanie w sprawie podejrzenia stosowania przez redcoon praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów stawiając tym samym Spółce dwa zarzuty. W związku ze stwierdzeniem naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów niniejszą decyzją odnośnie jednego z tych zarzutów, tj. zarzutu, o którym mowa w pkt I sentencji decyzji spełniona została przesłanka wynikająca z art. 77 ust. 1 *uokik* pozwalająca na obciążenie przedsiębiorców połową kosztów przeprowadzonego postępowania, którymi są poniesione przez Prezesa UOKiK wydatki na korespondencję z przedsiębiorcami prowadzoną w toku przedmiotowego postępowania w sprawie naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, w wysokości **28,90 zł**.

W związku z powyższym postanowiono obciążyć Spółkę kosztami postępowania w wysokości **28,90 zł** (słownie: dwadzieścia osiem złotych 90/100) i zobowiązać ją do zapłaty tej kwoty.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt II sentencji decyzji.

---

¹² A. Wróbel, Komentarz aktualizowany do art. 104 kpa, lex online 2014.

¹³ Ibidem.

Należności z tytułu **kosztów postępowania** należy uiścić w **terminie 14 dni** od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w **NBP o/o Warszawa nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000** (*vide*: art. 264 § 1 kpa w zw. z art. 83 uokik).

Jednocześnie poucza się, że na podstawie art. 81 ust. 1 *uokik* w związku z art. 479²⁸ §2 k.p.c. **od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie** do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **za pośrednictwem** Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy **w terminie miesiąca** od dnia jej doręczenia.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 *uokik* w związku z art. 479³² § 1 i 2 k.p.c. oraz stosownie do art. 264 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **stronie przysługuje zażalenie** do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **za pośrednictwem** Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy w terminie **tygodniowym** od dnia jej doręczenia.

*Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy
Piotr Adamczewski*